

Т, τ, ταῦ. ἢ τό се произнóси като славéнско то твёрдо. τότε, τέμνω. кога́то се оῦтѣдѣни произнóсатсе ἢ двéте чíсто. н. п. πράττω, Ἀττική. óнò кога́то се намери въ средѣ рѣчь τὰ по υ, ἢ по óнiа ἄρθρα ἢ предлóзи що то рéкохаме въ κάππατα, ἢ πῦ-то. произнóсисе като славéнско то д. н. п. Ἀντώνιος, ἔντιμος, ἐντόπιος, πάντα. като Ἰνδώνιος, ἔνδι- ἔνδο- πάντα. τὸν τόχον, τὴν τιμὴν, τῶν τάφων, ἐν τόπῳ, σὺν τόκῳ, като тондóкони, тиндiмiннi, тиндiáfωνнi, ἔνδoπw, синдóкw. ἃ кога́то ἔ въ дрѣга рѣчь υ-то. тогáва се произнóси чíсто. н. п. σῶσον τες δάλας σε, εἰς ἐνρύχωρον τόπον, εἰς τὸν ἰδίου τόπον, εἰς ἀνοικτὸν τόπον. каквó то що рéкохаме ἢ за κάππατα ἢ π-то.

Т, υ, ὑψίλον. ἢ óнò се произнóси като ἰ, ὕμνος, ὕφος, χύριος. (ἢ въ славéнска рѣчь не се нахóжда никoгдà, но оῦпотревлáвасе тóкмо за чѣжестрáнны рѣчи. н. п. ὑπόστασις ὑποστάς, Μύρον μίρο, πορφύρα πορφύρα, Κρύσαλλος κρυτάλλω, Εὐθύμιος Ἐγ.ε.ύμiй, Εὐρώπα Ἐγρώπα, Μωϋσῆς Μωυсeй, Παῦλος Πάγουλ) ἢ óнò стра́да тóкмо кога́то ἔ въ дiф-фoγγи те αυ, ἢ ευ. ἢ кога́то тiа двѣте дiф-фoγγи прáватъ сáми слóгъ ε. въ дрѣги писмена, ἢлi сто-

съ ѣромъ предъ нѣкол рѣчь ко́а то започiна отъ г, б, ж. н. п. съ Гаврiйломъ, съ бóгомъ, съ жалóстiю. като згавр. звбг. зжал. но въ чѣжестрáнныте рѣчи трéбва ἢ нiе да сохрaнáкамe нiхнòто произношéниe. н. п. Ἰσραήλ, Ἰσμαήλ, да произнóсиме като Ἰзраήλ ἰзмаiл.